

[Fuglsang.]

uden at det vil få dybtgående økonomiske følger. Pengene skal jo skaffes, de skal tages et sted fra, og et af de steder, de tages fra, er netop de beskæftigelsesmæssige foranstaltninger. Der skal indføres råstoffer, og det er nu engang samme slags jern, som bruges til krigsmateriel, der kunne bruges til produktive formål. Et afgørende spørgsmål for en vending i Danmarks økonomiske politik er da, om de tre Atlantpartier i fællesskab vil fortsætte, som de har begyndt, uden hensyn til de økonomiske følger. Eller vil de være med til at frigøre Danmark fra den nuværende økonomiske afhængighed, bindingen af vor landbrugsekspport til England, tilladelsen til, at USA dikterer os vor handel med Østen o. s. v.? Dette er det afgørende; den anden snak om kreditstramning spiller måske nogen rolle, men det er ikke afgørende, og forsøg på at gøre dette til det vigtigste spørgsmål er i virkeligheden kun forsøg på endnu en gang at narre vælgerne ved det valg, vi går ud til.

Endelig er der bl. a. fra ministerens side talt pænt om den afvikling, der finder sted indenfor varedirektoratet og prisdirektoratet o. s. v., og det ærede medlem hr. Weikop var umådelig glad over alle de mennesker, der blev sparet på denne konto. Det er, som om begrebet mennesker ikke spiller nogen synderlig rolle, men man bør dog ikke glemme, at der i disse institutioner arbejder mennesker, som uden at have haft fast ansættelse har arbejdet der i godt 10—15 år, som har forladt deres tidligere erhverv, og som nu i takt med afviklingen smides på gaden. Det er mennesker, som har vanskeligt ved at finde beskæftigelse andetsteds, fordi den lange årrække bevirker, at de efterhånden er kommet over den alder, hvori det private erhvervsliv ønsker at antage dem, og også over den alder, hvor de kan søge ansættelse i andre statsinstitutioner. De er også i vanskeligheder, fordi det i det private erhvervsliv ofte anses for diskriminerende for en kontormand at have arbejdet i vare- eller prisdirektoratet. Det er selvfølgelig muligt, at staten ikke strengt juridisk er forpligtet overfor disse mennesker, men moralsk er den det, og den har mulighed for at tage dem i arbejde andetsteds. Der er hidtil praktisk talt intet gjort i så henseende, men jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om han ikke mener, der burde gøres noget for at påvirke

andre etater til at tage dem ind og sikre deres fremtidige eksistens, efterhånden som de nu fyres.

Men om denne lov som helhed: vi kan ikke have nogen tillid til denne regering og dens erhvervsøkonomiske politik. Vi forbeholder os derfor vor stilling til forslaget om uforandret forlængelse af vareforsyningsloven med de præmisser og perspektiver, som ministeren har ladet ledsage lovforslaget.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg skal ganske kort komme ind på en del af de ting, der er blevet nævnt i de ærede ordføreres taler.

Jeg skal først sige til det ærede medlem hr. Krag, at jeg er ganske enig i, at den valutareserve, vi i øjeblikket har, er for lille, men på den anden side må det naturligvis ikke glemmes, at den beholdning, vi har i dollars, er blevet væsentligt forøget, hvad der er ensbetydende med, at vi i nødsfald er i stand til at udnytte den kreditmulighed, vi har indenfor EPU, en mulighed, som vi ikke tidligere har haft, fordi vor dollarbeholdning var for lille. Det giver os en større mulighed, end det rent faktiske beløb i virkeligheden tilkendegiver.

Det ærede medlem hr. Krag var inde på spørgsmålet om vareforsyningsloven og muligheden for værn for den danske produktion og beskæftigelse. Jeg vil i den anledning gerne sige, at jeg er i høj grad tilhænger af, at dansk produktion og beskæftigelse opretholdes og udvikles så meget som muligt. På den anden side tror jeg, og det er den samlede regerings standpunkt, at man bedst gavner produktion og beskæftigelse her i landet ved at tilvejebringe så frie forhold som forsvarligt og sådanne økonomiske konditioner, at de danske varers konkurrencedygtighed sikres.

Til det ærede medlem hr. Anker Lau vil jeg gerne sige, at spørgsmålet om udvidelse af antallet af de lande, med hvilke der frit kan samhandles, naturligvis må have alles interesse. Det er et spørgsmål, som vi ikke ensidigt kan tage nogen bestemmelse om, men vi må alle være interesserede i, at udvidelse finder sted, og at vi derigennem får bedre, billigere og eventuelt også hurtigere mulighed for den vareforsyning, som er af så stor betydning for os.

Til det ærede medlem hr. Weikop vil jeg sige, at med hensyn til besparelser i admi-